

Salze de cal Mensa

Els Prats de Rei

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Torrent de la Casanova amb torrent de la Manresana
Emplaçament
Alçada: A la confluència de dos torrents, en un entorn de camps de conreu.
640

Coordenades:

Latitud: 41.69624
Longitud: 1.55493
UTM Est (X): 379754
UTM Nord (Y): 4617060

Classificació

Número de fitxa 08170 - 37
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Espècimen botànic
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Té una de les besses principals trencada, amb una fractura que sembla força recent.

Protecció Inexistent
Número inventari Sí, AM previst, AL prev. 06.170.01

Generalitat i altres inventaris

Accés Fàcil
Ús actual: Ornamental
Titularitat Privada
Titular: 08169A012000680000IP

Fitxes associades:

[Cal Mensa](#)

Autoria de la fitxa Jordina Sales Carbonell
Data de registre de la fitxa: dj., 15/09/2016 - 02:00

Descripció

A la llera d'un punt on conflueixen dos torrents, a uns 150 m a l'est del castell de la Manresana, s'aixeca un imponent exemplar de salze blanc (*salix alba*) de 21 m d'alçada i un diàmetre mitjà de capçada de 22 m. El diàmetre del tronc té gairebé 5 m (4'90). A 3'5 m d'alçada del terra el tronc principal es ramifica en quatre besses, dues de petites i dues de grans, una de les quals es troba força seca.

Dona una idea de la monumentalitat d'aquest exemplar botànic el fet que la seva alçada sigui la mateixa que la de la veïna torre del castell de la Manresana, molt més propera a l'arbre que no pas la casa de cal Mensa de la qual aquest salze pren el nom.

Observacions:

Degut a la seva proximitat a la torre de la Manresana, aquest arbre es coneix també com a Salze de la Manresana o Salze de Cal Sala.

Història

El salze blanc és un arbre de fulla caduca lanceolada que pertany a la família de les salicàcies i que es troba habitualment a la conca mediterrània, preferentment en zones humides. La seva pol·linització és anemòfila i el seu fruit és molt petit, en forma de càpsula que conté llavors de color blanc.

Es tracta d'una planta comestible però que destaca sobretot pels múltiples usos farmacològics coneguts ja des d'època dels grecs, que l'utilitzaven per fer baixar la febre i pels dolors del part. Les fulles, l'escorça, les branques joves i les inflorescències tenen diverses propietats analgèsiques i antiinflamatòries, amb aplicacions tradicionals com ara l'alleujament dels dolors menstruals, l'artritis, diarrees i insomni. Durant el segle XIX es va aconseguir sintetitzar l'àcid acetil salicílic (aspirina) a partir d'aquest arbre, i a finals del segle XX es van descobrir diverses propietats per prevenir l'infart de miocardi.

Bibliografia

http://parcsnaturals.gencat.cat/web/.content/home/coneix-nos/arbres_mon...

http://parcsnaturals.gencat.cat/ca/coneixeu-nos/arbres-monumentals/am_a...

